

Posudek školitele na magisterskou práci Bc. Tomáše Zíbara

Název práce: Vliv inokulace vybranými ektomykorhizními houbami na růstové charakteristiky semenáčků dubu a buku

Školitelka: Miloslava Kavková

Tomáš Zíbar si vybral téma magisterské práce, která, z teoretického hlediska vyžaduje určitý multidisciplinární přístup, zručnost a trpělivost, z praktického hlediska zručnost, trpělivost a flexibilitu při nepředvídatelných skutečnostech, které při *in vivo* pokusech prostě nastávají, i když se snažíme jim všemožně předejít. Tomáš měl s morfologií ektomykorhiz praktické i teoretické zkušenosti z bakalářské práce a tohle téma mu umožnilo dotknout se experimentální a praktické části. Ocenila jsem vždy Tomášovu teoretickou přípravu a plánování experimentů, po praktické stránce jsme společně zjistili, že laboratorní práce nejsou Tomášovou silnou stránkou, ale i tak se všech úkolů zhostil zodpovědně a s vlastní pečlivostí. Co se týče zakládání pokusů, myslím, že výsadba a inokulace byla provedena velmi pečlivě, horší to bylo s údržbou během vegetace. Mortalita buků v prvním roce byla tristní, ale školkařské praxi se běžně bukvice moří měďnatými nebo systemickými fungicidy a to jsme chtěli, kvůli inokulacím vyloučit. Co se týče výběru inokula, přesněji druhů ektomykorhizních hub, ve sbírce je jich dost velké množství druhů v návaznosti na hostitele, sukcesní stádia a podobně, nicméně ponechala jsem Tomášovi při rozhodování volnost výběru. Druhy ektomykorhizních hub v naší sbírce jsou osekvenované, takže nemůže dojít k záměně. Překvapilo mě, a stejně tak i Tomáše, že výsledky v prvním roce neukázaly ani intenzivní mykorhizaci ani žádné kvalitativní a kvantitativní změny na semenáčcích. Vzhledem k mým předchozím pracím v lesních školkách jsem očekávala, a Tomáš asi také, jiné výsledky. Nicméně, student se nenechal odradit a statečně pokračoval dále. Bohužel, druhý rok byl ještě horší než ten první. Vzhledem k tomu, že jsem vedla paralelní pokusy na jiných lokalitách, které byly úspěšné, nevím, kde a v čem je ten „zakopaný pes“. Určitě to bylo pro Tomáše zklamání, které nesl statečně a velmi oceňuji, že dokázal pěkně zpracovat to málo, co mu vyšlo. Ovšem, mrzí mě, že jak už to tak bývá, psal práci na poslední chvíli (i přes moje výstrahy od jara) a některé kapitoly (výsledky) a na ně navazující přílohy jsou nekompatibilní a pak vyvstává otázka, jak to všechno tedy vlastně bylo. Mohl se alespoň poradit o názvu práce, protože už jenom po jazykové stránce to není v pořádku. Nepochybuji o tom, že v oponentských posudcích to bude zmíněno a tak to nebudu do detailů rozepisovat. Věřím, že prezentací magisterské práce, uvede Tomáš vše do pořádku. Naopak, líbí se mi, jak zpracoval literární rešerši i diskuzi, i když se v některých bodech opakuje, nebo některé odstavce mohou působit jako výkřiky. Z experimentálního hlediska je snažší pracovat se semenáčky jehličnanů, a tak není dostatek aktuální literatury, která by se vztahovala k inokulacím na listnácích. Zhodnotím-li dva roky Tomášovi práce a výslednou práci, musím konstatovat, že laboratoř asi nebude pro Tomáše ani do budoucna řešení, ale pečlivost při anatomické a morfologické determinaci ektomykorhiz a vyhodnocování pokusů je jeho

výrazné plus. Doporučuji Tomášovu práci k obhajobě, během níž, věřím, napraví nedostatky a doporučuji kladné hodnocení.

Na závěr mého hodnocení bych měla ještě jednu připomínku, k věci, která mě po celou dobu naší spolupráce trápila, ale nelze ji hodnotit jako součást magisterské práce. Je to spíše filozofická otázka o přístupu k věci. Jeden čínský filozof řekl, že dílo člověka je odrazem jeho myšlenek. Myslím, že to platí i pro vědeckou práci. Pokud si zvolím za téma práce něco, o čem pochybuji a čemu příliš nevěřím, nebo pokud pochybuji o výsledcích jiných, tak je dost možné, že se mi nebude dařit (myslím, že tak se to normálně děje). Tak bych Tomášovi do budoucna moc přála, aby si zvolil cestu, které věří, a pokud to půjde, budu ho v tom podporovat.

Školitelka: Mila Kavková

